

Onsdagen den 6 Maj 1908

Fanskandalen på första maj.

Hurudana voro orderna?

Med hänsyn till den cunctatortaktik, som t. f. polismästaren användt i denna affär, är den misstanken förlåtlig, att vederbörande helst vilja låta alltsammans rinna bort i sanden, eller åtminstone reducera det hela till så små dimensioner som möjligt. En dylik misstanke vinner stöd af den kända obenägenheten att kraftigt och med hård hand gripa in, äfven när fräckheten och själfsväldet knappast ha några gränser, äfvensom däraf, att saken måste blifva komprometterande för polisen — för de underordnade eller för ledningen eller för dem bägge.

Men denna sak får man icke se genom fingrarna med, icke söka reducera a d n i h i l u m, åtminstone icke utan en kraftig protest från dem, som anse, att ordning och respekt för öfverhet, lagar och för de grundvalar, hvarpå hela samhället hvilar, med alla lagliga och lofliga medel måste upprätthållas. Det är därför vi äfven i dag återkomma till denna sak.

Det är då ett par punkter af dem, som vi i gårdagens artikel framhöllo, som vi nu vilja ytterligare utveckla och starkare betona.

Att afgöra, hvar felet ligger inom poliskåren borde icke ställa sig så synnerligen svårt för hr t. f. polismästaren — så vidt han nu vill medgifva, att där öfverhufvud något fel blifvit begånget — och han behöfver väl näppeligen därför samla hela det för chefen som det synes något svårtillgängliga polisbefälet. Två detektivkonstaplar hafva medgifvit, att de under snart sagdt hela tiden gått bredvid fanan med den mest brottsliga inskriften, sett på fanan, sett på dess motto och noga betraktat fanbäraren. Godt! Låt oss så bara få se de order och särskilda instruktioner, som tvifvelsutan utgifvits för dagen, så skola vi själfva åtaga oss att afgöra, hvar felet ligger. Lyda orderna på

att polismanskapet endast har att gifva akt på (och sedan möjligen rapportera) dylika tilltag, då äro ju detektivkonstaplarne utan skuld, men hvad skall man då säga om ordergifvaren? Hade manskapet åter order att skrida in, när något brottsligt eller förargelseväckande förebedes, så hafva tydligen detektivena försummat sin plikt.

Hvarför har icke t. f. polismästaren i sin förklaring till öfvilministern genast meddelat de för dagen gällande ordena? Det skulle med ens ha ställt hela affären i klarare dag och varit betydligt bättre på sin plats än framletandet af en Göteborgsdom i ett förment analogt fall. Detta framletande kan knappast anses vara annat än en avis åt den domstol, som möjligen en gång får taga hand om affären. Den behöfver icke hr Tamms peksticka, ty den känner tvifvelsutan lagrum och prejudikat minst lika bra som hr Tamm.

Ordinarie polismästaren har ej så alldeles lyckligt fyllt sin svåra post, och det glunkas redan om, att han skulle vara designerad till underståthållare, när den platsen snart blir ledig. Detta tillämpande af satsen *melior quia non bonus* förekommer alltför ofta här i landet för att väcka vare sig anstöt eller förvåning. Men då står hr Tamm som närmaste aspirant till polismästareämbetet. Han specimenerar nu. Måtte hans specimen få ett finare slut, än början gifvit anledning att hoppas.